

mand, ikke vil blive gjort til Gjenstand for Behandling her i Landet.

Jeg har udtalt dette for at gjøre Mit til, at det ved en Lov om disse Bestatningsforhold paa Landbrugsartikler kunde blive udtalt saa tydeligt og klart som vel muligt, at Landmændene ere saa vel oplyste, at de ikke tro paa den Tale om, at en Beskyttelsestold paa Landbrugsprodukter i et overveitende agerdyrkende Land nogensinde kan komme til at spille nogen Rolle, og at de ligeledes ere saa frindsede, at de sige Nei til en Beskyttelsestold paa de Punktter, hvort den endnu kunde komme til at virke beskyttende, fordi den netop rammer de to Ting, som Arbejderne bruge, nemlig Brød og Fedt. Vi staa her til Lands ofte i et underligt Forhold til Udlandet. Det er en gammel Erfaring, at Impulser faae vi udenfra, og vi gribe dem ogsaa undertiden, men det hænder ogsaa ofte, at Impulserne komme saa sent til os, eller Virkningerne komme saa sent, at vi allerede ere helt bag-efter, naar vi begynde at tage fat paa det. Det gjælder paa mange Omraader, men særlig paa dette, nemlig ved Spørgsmaalet om Beskyttelse. Vi have jo set de nordamerikaniske Fristater arbejde paa Beskyttelse, men vi have ogsaa set dem forsøge paa at ryste denne Byrde af sig, og vi have derhos gjort en anden Erfaring, som jeg vil gjøre opmærksom paa, nemlig at i de Lande, som i de senere Aar mere eller mindre ere komne ind paa denne Vej, har det vist sig, at det ene Skridt fører alt Andet med sig, at næppe er den ene Beskyttelsesats forhøiet, førend der strax kræves en ny. Det er, forekommer det mig, det sikreste Vidnesbyrd om, at Veien er forkert. Vi se det i Frankrig, vi se det i Tydskland, saa snart de have faaet en Løbsafgift, en Beskyttelse til et vist Maal, sige de, det er ikke nok, vi maa have Mere, vi kunne ikke bære Konkurrencen endda. Og hvorfor? Fordi denne Beskyttelse i Virkeligheden virker deprimerende, fordi den svækker Kraften, der skal være Betingelsen for Konkurrencen. Her gjælder den samme Forskjel som mellem medicinste og hygieiniste Midler. Den Person, der vænner sig til at bruge Medicin, veed ogsaa meget godt, at han bestandig behøver en større Dosis, for at den skal kunne gjøre Virkning, men den nyere Lægekunst er ogsaa mere og mere kommet bort fra dette, det er ikke Medicinen, der skal skabe Sundheden, men de Foranstaltninger, der forebygge Sygdommen. — Jeg skal endnu dertil føie et Sideblik over Sundet. Vor Nabo Sverig kjænder ikke til Korntolden, og jeg vil blot bede ærede Medlemmer tænke paa, hvad Virkning en Korntold under en hvilken som helst

Form her i Landet vil have paa den anden Side. Der kæmpes nu en helbig Kamp mod Beskyttelse, særlig ogsaa Beskyttelse for Landbruget. Virkningen af et hvilket som helst Skridt her vilde være veebliffelige Repressalier fra svensk Side, og om vi vilde komme til at spinde Silke ved en saadan Fremgangsmaade, skal jeg ganske henstille.

Den Del af det foreliggende Lovforslag, som jeg hidtil har omtalt, er den, der skyldes Finanzministeren, den anden Del af Lovforslaget er for saa vidt uafhængig af Finanzministeren, det er nemlig den Del, som omhandler Sufferetolden. Den er blevet til ved Kommissionsarbejde, og Kommissionsbetænkningen er vedlagt Forlaget. Finanzministerens Vædring dertil bestaar kun deri, at han gjør de foreslaaede Foranstaltninger mere fortvarige, idet han foreslaar, at de kun skulle gjælde i 4 Aar. Jeg skal nu ikke komme udførligere ind paa denne Side af Sagen, jeg skal kun bemærke, at der er den Forskjel mellem den Beskyttelse, der søges ved en Kornindførselstold, og den Beskyttelse for Sufferindustrien og dermed indirekte for Landbruget, der søges ved en Nedsættelse af den indenlandske Koesukkerafgift, at den første for en stor Del vil blive betalt af Konsumenterne, det er altsaa en Beskyttelsestold, der virker til at fordyre Varen, medens den sidste, Nedsættelsen af Koesukkerafgiften, ikke vil have den Virkning; den vil tværtimod endogsaa bevirke, at Varens Pris noget vil dale, vistnok meget ubetydelig, da Indførselen er saa stor, men Beskyttelsen vil betales direkte af Statskassen. Dette Forslag gaar ud paa en direkte Understøttelse til den paagjældende Industri, det er en Begjæring om c. 150,000 Kr. til Beskyttelse. Jeg vil sige, at denne Form af Beskyttelse er meget mere rationel, det er Noget, man veed. Enten man giver i den ene eller den anden Form af Statskassen, spiller ikke nogen stor Rolle, det bliver ikke dækket paa nogen Maade. Her er Tale om ligefrem Udbetaling af Statskassen eller en Undværen af Statskassens Midler paa c. 150,000 Kr., den Ting er klar. Om det er den rigtige Maade at gaa frem paa, skal jeg ganske henstille. Jeg tror, at der kunde være andre Maader, hvorpaa vi, naar vi komme til ordnede Lovgivningsforhold, kunde naae til en Støtte for Sufferavlen, der utvivlsomt — jeg taler af egen Erfaring — vil komme til at spille en stor Rolle. Jeg tror, at der er andre Veie; men det foreligger ikke i dette Dieblit, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg er overbevist om, at den Vej, som dette Lovforslag anviser os til Hjælp for Landbruget, vilde være at hjælpe os fra Dynen i Halmten,